

ברכת החודש לשבת ה'תשפ"ה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּחַדֵּשׁ עִלְיָנוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה, וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אָרְכִים, חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פְּרֻנְסָה, חַיִּים שֶׁל חֵלוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שְׂיֵשׁ בָּהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם וְיְרֵאת חֹטָא: חַיִּים שְׂאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה וְכִלְמָה, חַיִּים שֶׁל עֲשָׂר וְכָבוֹד, חַיִּים שֶׁתְּהֵא בָנוּ אֶהֱבֵת תּוֹרָה וְיְרֵאת שָׁמַיִם, חַיִּים שְׂיִמְלֵא ה' מְשָׁאֵלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה, (some add בזכות תפלת רב or רבים) אָמֵן סְלָה:

The gabbai announces the molad and the KAHAL follows with מי שעשה נסים

הַמּוֹלֵד יִהְיֶה יוֹם רְבִיעִי, שְׁבַע-עֶשְׂרֵה דְקוֹת
וְשְׁבַע-עֶשְׂרֵה חֲלָקִים אַחֲרֵי שֵׁשׁ בְּבוֹקֵר.

In some shuls, the chazan takes the Torah into his arms at this point;
in other shuls, he takes it right before announcing Rosh Chodesh

מִי שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאֲבוֹתֵינוּ, וְגֵאֵל אוֹתָם מֵעֲבֹדוֹת לְחֵרוֹת,
הוּא יְגֵאֵל אוֹתָנוּ בְּקִרְוֹב, וְיִקְבֹּץ נְדַחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.
חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמֵר אָמֵן:

The chazan, holding a Sefer Torah, announces Rosh Chodesh; the congregation repeats
the announcement after him and then says Y'CHAD'SHEIHU

רֵאשׁ חֹדֶשׁ שְׁבַט יִהְיֶה בְּיוֹם חֲמִישִׁי
הֵבֵא עִלְיָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה:

Kahal and then the Shaliach Tzibur

יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עִלְיָנוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה, לְשִׁשּׁוֹן וְלְשִׁמְחָה.
לְיִשׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה, לְפְרֻנְסָה (טוֹבָה) וְלְכִלְכָּלָה, לְחַיִּים (טוֹבִים)
וְלְשְׁלוֹם, לְשִׁמוּעוֹת טוֹבוֹת וְלְבִשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, וְלְגִשְׁמִים בְּעִתָּם
וְלְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְלְגִאוּלָּה קְרוֹבָה, וְנֹאמֵר אָמֵן: